

De laatste keer...blauwe schenen

Omdat ik ga werken in Oldenzaal doe ik allerlei dingen voor de laatste keer hier in Borne. En dus ook deze column voor de plaatselijke media, namens de Raad van kerken.

Ik heb de afgelopen elf jaar verschillende columns mogen schrijven. Een tijd lang had ik het idee dat niemand ze las, maar na verloop van tijd merkte ik dat ze toch worden gelezen. En vooral als de columns enigszins gepeperd zijn, komen er wel reacties. Soms met boosheid, en dat is van tijd tot tijd ook goed. Het is goed als mensen eens voor de schenen geschopt worden, het is goed als mensen eens aan het denken worden gezet. En als ik daar toe heb bijgedragen, dan heb ik daar een heel goed gevoel bij.

Een laatste keer schrijf ik nu deze column. En niet voor het eerst schrijf ik over vluchtelingen. Mijn vorige column ging over een Afghaans sprookje. Ik vertelde toen het verhaal dat Afghaanse vluchtelingen hier in Borne met open armen werden ontvangen. Dat was een sprookje en is voorlopig nog geen werkelijkheid geworden. Jammer, Borne is niet in staat om dit sprookje werkelijkheid te laten worden.

En nu komt mijn schop tegen de schenen: In Hengelo kon men het wel. Dit moet te denken geven, inwoners van Borne. De Hengelose wind kreeg het wel voor elkaar, inwoners van Borne. Al was het dan voor tijdelijk.

Ik wens u dus blauwe schenen toe.

Ds. Gerco Veening